

molil! . . . In ko je izmolil vse, kar je znal, pristavil je še „Oče naš“ in „Češčeno Marijo“ za zdravje dobrej materi.

Dà, ves drug deček je bil danes Janezek!

Mati so mu prinesli zajutrek. Lepšo skledico je imel danes kot drugič in babica mu je spekla tako lep hlebček, da ga je Janezek kar gledal in si ga ni upal načeti. — — —

* * *

Glejte, otroci ljubi, tako se je poboljšal Šarovčev Janezek. Od sih dob nikomur več ne nagaja in svojo dobro mater sluša na vsak migljaj. Pa tudi mati ga ljubijo kakor zenico svojega očesa in ljubi Bog ga ima izvestno rad. Letos o Božiči bode star šest let in drugo leto bode začel v šolo hoditi. —m.—

— * —

Sreče — glava.

Sreče v telésu čudna stvar,
Olepšan božji je oltar;
A pèkla brezdnò živ je gròb,
Če v njem strastí so, greha ròb.

Sreé nam hrani sladèk mír,
Veseljá, sreéè čist izvír;
A težò nosi vsèh nezgòd,
Če žrtvá bridkih je osòd.

Vrhú telesa obla stvar —
Je glava; v njej nebeški žar —
Modrosti; ali èrn je hram, —
V njem slabih misli stud nabran.

Svetòva ta, dva raja sta,
Če se v dobrosti slagata;
Če v „sreí — glavi“ je razdvój
Izbéga duh se v jádni bój.

Vse blage misli in željé
Se prosto k višku dvígnite!
Kot žarni venec se spletoè
V nebeške harmonije moè.

Ta venec krasní in dehteè,
Ta duh v višave hrepeneè,
Pripní nad solnce ga sreé,
Tam gòri dom — ti stalen je.

J. Volkov.

— * —